

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **J. H.**
bytem O.
zastoupen Mgr. Radkou Šimkovou, advokátkou
sídlem Trojická 1904/14, 128 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2018 č.j. 308/2018-160-SPR/5

takto:

- I. V řízení se pokračuje.
- II. Rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 29. 3. 2018 č.j. 308/2018-160-SPR/5 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce Mgr. Radky Šimkové, advokátky.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 27. 4. 2017 sp. zn. S-MHMP 428042/2016/Ves, č.j. MHMP 664435/2017/Ves, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno; tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d), písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále též „zákon o silničním provozu“), k němuž mělo dojít dne 24. 2. 2016, za což mu byla uložena pokuta ve výši 25.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

vozidel všeho druhu na dobu 12 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, jakož i povinnost uhradit správnímu orgánu I. stupně náhradu nákladů řízení v částce 1.000 Kč.

2. Žalobce v žalobě uplatnil několik žalobních bodů včetně námitky prekluze předmětného přestupku.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě setrval na argumentaci obsažené v žalobou napadeném rozhodnutí, námitky žalobce shledal nedůvodnými a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud o věci samé rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že ke spáchání přestupku žalobcem mělo dojít dne 24. 2. 2016. Oznámení správního orgánu I. stupně o zahájení řízení ze dne 24. 5. 2016 bylo žalobci doručeno dne 25. 5. 2016. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 27. 4. 2017 bylo vydáno (vypraveno) ve smyslu § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále též „správní řád“), dne 3. 5. 2017. Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 29. 3. 2018, přičemž téhož dne nabylo právní moci.
6. Soud se zabýval otázkou, zda došlo k zániku odpovědnosti za přestupek. V § 20 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále též „zákon o přestupcích“), ve znění účinném od 1. 10. 2015 do 30. 6. 2017 (tj. ve znění účinném ke dni spáchání žalobci vytýkaného jednání), bylo stanoveno:
*„(1) Přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok; nelze jej též projednat, popřípadě uloženou sankci nebo její zbytek vykonat, vztahuje-li se na přestupek amnestie.
(2) Běh lhůty pro projednání přestupku podle odstavce 1 se přerušuje zahájením řízení o přestupku, jakož i vydáním rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným; je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu o uložení pokuty, přerušuje se běh lhůty jeho doručením.
(3) Přerušením běhu lhůty pro projednání přestupku podle odstavce 1 začíná běh nové lhůty pro projednání přestupku; přestupek však nelze projednat, uplynuly-li od jeho spáchání dva roky.
(4) Do běhu lhůty podle odstavců 1 až 3 se nezapočítává doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení podle zvláštního právního předpisu.“*
7. Vzhledem k tomu, že ke spáchání přestupku mělo dojít dne 24. 2. 2016, by k zániku odpovědnosti za přestupek dle § 20 odst. 3 věty za středníkem zákona o přestupcích došlo uplynutím dvou roků od jeho spáchání, tj. dne 24. 2. 2018. Ze správního spisu totiž nevyplývá, že by mělo dojít ke stavění lhůty dle § 20 odst. 4 zákona o přestupcích, popř. dle § 41 s. ř. s.; přitom došlo k přerušení běhu lhůty dle § 20 odst. 2 zákona o přestupcích zahájením řízení o přestupku dne 25. 5. 2016 (kdy bylo žalobci doručeno oznámení správního orgánu I. stupně ze dne 24. 5. 2016 o zahájení řízení o přestupcích) a vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně o přestupku, k němuž došlo dne 3. 5. 2017. Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 29. 3. 2018, přičemž téhož dne nabylo právní moci. Za použití § 20 odst. 3 věty za středníkem zákona o přestupcích by žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno po uplynutí lhůty pro zánik odpovědnosti za přestupek.

8. Dne 1. 7. 2017 však nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále též „zákon o odpovědnosti za přestupky“), jímž byl zrušen zákon o přestupcích (viz § 113 bod 1.) a v jehož § 112 odst. 2 bylo stanoveno: *„Ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“*
9. Poněvadž k nabytí účinnosti tohoto zákona došlo ještě před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí (i před uplynutím lhůty pro zánik odpovědnosti dle § 20 zákona o přestupcích ve znění účinném do 30. 6. 2017), v daném případě bylo namíste aplikovat § 112 odst. 2 větu první zákona o odpovědnosti za přestupky, tj. na danou věc by měla dopadat nová právní úprava promlčecí doby (srov. zejména §§ 30 – 32 zákona o odpovědnosti za přestupky).
10. Podle § 30 zákona o odpovědnosti za přestupky *promlčecí doba činí a) 1 rok, nebo b) 3 roky, jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč.*
11. V § 32 odst. 2 a 3 zákona o odpovědnosti za přestupky je stanoveno:
*„(2) Promlčecí doba se přerušuje
a) oznámením o zahájení řízení o přestupku,
b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným,
c) vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání;
přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.
(3) Byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání; jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání.“*
12. Za aplikace nové právní úpravy by v posuzované věci k uplynutí promlčecí doby došlo nejdříve dne 3. 5. 2018 (tj. uplynutím jednoho roku ode dne vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně), popř. nejpozději dne 24. 2. 2019 [uplynutím tří let ode dne spáchání přestupku, neboť zákon za daný přestupek stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice činí 50.000 Kč, srov. § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu; proto by se uplatnila tříletá promlčecí doba ve smyslu § 32 odst. 3 věty před středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky]. V každém případě by však při aplikaci nové právní úpravy promlčecí doba uplynula až po vydání (i po nabytí právní moci) žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného.
13. Městský soud v Praze při předběžném posouzení věci dospěl k závěru, že shora citované ust. § 112 odst. 2 věty první zákona o odpovědnosti za přestupky je v rozporu s ústavním pořádkem, konkrétně s čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod (dále též „Listina“) a čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky (dále též „Ústava“). Proto soud usnesením ze dne 22. 8. 2019 č.j. 13 A 59/2018-53 dle § 48 odst. 1 písm. a) s. ř. s. přerušil řízení a současně v souladu s čl. 95 odst. 2 Ústavy a § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, předložil věc Ústavnímu soudu s návrhem na zrušení § 112 odst. 2 věty první zákona o odpovědnosti za přestupky.
14. Nálezem Ústavního soudu ze dne 4. 2. 2020 sp. zn. Pl. ÚS 15/19 bylo ustanovení § 112 odst. 2 věty první zákona o odpovědnosti za přestupky zrušeno dnem vyhlášení tohoto

nálezu ve Sbírce zákonů. Ústavní soud dospěl k závěru, že toto ustanovení prikazuje užít úpravu promlčení odpovědnosti za přestupky dle zákona o odpovědnosti za přestupky i na činy spáchané před účinností tohoto zákona. Ústavní soud dal za pravdu zdejšímu soudu, že úprava promlčení odpovědnosti za přestupek tvoří součást vymezení trestnosti ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny, s nímž je napadená zákonná úprava v rozporu, jelikož směřuje k ústavně reprobovanému výsledku v podobě užití pozdější úpravy trestnosti, která je v neprospěch obviněného. Z tohoto důvodu je § 112 odst. 2 věta první zákona o odpovědnosti za přestupky v rozporu s čl. 40 odst. 6 větou první Listiny. Ústavní soud rovněž vyslovil souhlas se zdejším soudem v tom, že není možný ústavně konformní výklad napadeného ustanovení. Předmětný nález Ústavního soudu byl dne 26. 2. 2020 vyhlášen ve Sbírce zákonů pod č. 54/2020 Sb.

15. Poněvadž o návrhu zdejšího soudu již bylo Ústavním soudem rozhodnuto, soud ve výroku prvním tohoto rozsudku v souladu s § 48 odst. 6 s. ř. s. rozhodl o tom, že v řízení se pokračuje.
16. Soud při přezkoumání rozhodnutí není vázán ustanovením zákona, které k jeho návrhu Ústavní soud zrušil pro rozpor s Ústavou (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2005 č.j. 6 A 102/2001-59, publ. pod č. 690/2005 Sb. NSS). Vzhledem ke zrušení § 112 odst. 2 věty první zákona o odpovědnosti za přestupky soud v souladu s čl. 40 odst. 6 větou první Listiny posuzoval uplynutí lhůty pro zánik odpovědnosti za přestupek dle starší, v daném případě příznivější právní úpravy, tj. dle § 20 zákona o přestupcích, ve znění účinném od 1. 10. 2015 do 30. 6. 2017, podle jehož odst. 3 věty za středníkem přestupek nelze projednat, uplynuly-li od jeho spáchání dva roky. Lhůta pro zánik odpovědnosti za přestupek tak v posuzovaném případě uplynula dne 24. 2. 2018. Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 29. 3. 2018, tedy až po zániku odpovědnosti žalobce za daný přestupek. Napadené rozhodnutí tak bylo vydáno v rozporu s § 20 odst. 3 zákona o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017.
17. Soud se nezabýval dalšími žalobními námitkami, neboť jejich posouzení by na shora vyslovený závěr nemělo žádný vliv.
18. Z výše uvedených důvodů soud zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s. ř. s. Současně soud vyslovil, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaný v dalším řízení zruší rozhodnutí správního orgánu I. stupně a řízení zastaví v souladu s § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu.
19. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a úspěšnému žalobci přiznal jejich náhradu. Zaplacený soudní poplatek z žaloby činí 3.000 Kč. Za jeden úkon právní služby náleží mimosmluvní odměna ve výši 3.100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu]. Žalobci náleží náhrada nákladů řízení za dva úkony právní služby, tj. převzetí a příprava zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu] a podání žaloby [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. K této částce je třeba připočíst 600 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů dle § 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu. Právní zástupkyně žalobce je plátkyní DPH, soud tak dle § 57 odst. 2 s. ř. s. žalobci dále přiznal i částku odpovídající příslušné sazbě daně ve výši 1.428 Kč. Náhrada nákladů řízení tedy celkem činí částku ve výši 11.228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 2. dubna 2020

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně